

Sygn. akt I C 1397/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Marcin Drabik**

Protokolant: **Anna Lewandowska**

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2021 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa **(...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.**

przeciwko **R. K. i M. K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych R. K. oraz M. K. solidarnie na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 45.290,60 zł (czterdzieści pięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie:

- od kwoty 77.976, 59 zł za okres od 11.01.2020r. do 11.02.2020r.,
- od kwoty 72.404,00 zł za okres od 12.02.2020r. do 17.03.2020r.,
- od kwoty 69.904,00 zł za okres od 18.03.2020r. do 08.04.2020r.,
- od kwoty 69.904,00 zł za okres od 09.04.2020r. do 28.05.2020r.,
- od kwoty 69.904,00 zł za okres od 29.05.2020r. do 18.06.2020r.,
- od kwoty 68.404,00 zł za okres od 19.06.2020r. do 10.08.2020r.,
- od kwoty 66.404,00 zł za okres od 11.08.2020r. do 15.09.2020r.,
- od kwoty 64.404,00 zł za okres od 16.09.2020r. do 16.10.2020r.,
- od kwoty 62.404,00 zł za okres od 17.10.2020r. do 16.11.2020r.,
- od kwoty 60.904,00 zł za okres od 17.11.2020r. do 23.11.2020r.,
- od kwoty 60.404,00 zł za okres od 24.11.2020r. do 14.12.2020r.,
- od kwoty 59.404,00 zł za okres od 15.12.2020r. do 22.12.2020r.,
- od kwoty 58.404,00 zł za okres od 23.12.2020r. do 20.01.2021r.,
- od kwoty 56.404,00 zł za okres od 21.01.2021 do 19.02.2021r.,
- od kwoty 54.404,00 zł za okres od 20.02.2021r. do 17.03.2021r.,

- od kwoty 52.404,00 zł za okres od 18.03.2021r. do 18.04.2021r.;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanych R. K. i M. K. solidarnie na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 4.185,69 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 1397/20

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła w dniu 26 stycznia 2020r. do Sądu Rejonowego(...) pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych R. K. i M. K. kwoty 83.290,60 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 77.976,59 zł dnia 26 grudnia 2019 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż roszczeń tych dochodzi z tytułu umowy pożyczki zawartej między stronami w dniu 29 listopada 2016r., braku spłaty terminowych zobowiązań i powstałych zaległości. Na skutek ostatecznego wypowiedzenia umowy cała należność postawiona została w stan wymagalności. Pozwani mimo wezwań do zapłaty, nie spłacili wymagalnych wierzytelności.

Wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w(...).

Pismem z dnia 12 października 2020 roku strona powodowa, z uwagi na wpłaty mające wpływ na wysokość roszczenia, cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 18.000 zł domagając się zasądzenia kwoty 71.706,51 zł wraz z dalszymi odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 64.404 zł od dnia 11 października 2020 roku do dnia zapłaty.

Pozwani R. K. i M. K. w odpowiedzi na pozew wskazywali, że uznają zobowiązanie w części niespłaconego kapitału głównego, wnieśli o rozłożenie zasądzonej kwoty na raty oraz nieobciążanie kosztami zastępstwa procesowego. Argumentowali, że w związku z wystąpieniem problemów w regulowaniu zobowiązania, wystąpili z wnioskiem o restrukturyzację zobowiązania, jednakże nie uzyskali pozytywnej decyzji.

Pismem z dnia 23 grudnia 2020 roku strona powodowa, z uwagi na wpłaty mające wpływ na wysokość roszczenia, cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 23.000 zł domagając się zasądzenia kwoty 60 90,60 zł wraz z dalszymi odsetkami maksymalnymi za opóźnienie.

Pismem z dnia 25 marca 2021 roku strona powodowa wskazała, że dochodzona kwota stanowi 53.290,06 zł, na którą składają się kwoty 52.404 zł tytułem kapitału oraz 886,06 zł tytułem odsetek wraz z dalszymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Pismem z dnia 14 czerwca 2021 roku strona powodowa cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 4.000 zł.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2021 roku strona powodowa cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie dalszej kwoty 4.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. i M. K. zawarli ze stroną powodową (...) S.A. z siedzibą we W. w dniu 29 listopada 2016r. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 97.271,71 zł. Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 124.096,80 zł. Oprocentowanie

umowne pożyczki wynosiło 10% w stosunku rocznym. Pozwani zobowiązali się do spłaty pożyczki w 120 miesięcznych ratach w wysokości 1.034,14 zł każda począwszy od dnia 15 stycznia 2017 roku.

dowód :

- umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 29 listopada 2016r., k. 22 – 34,
- harmonogram spłaty rat, k. 35 – 36,
- wykaz wpłat dokonywanych na rachunek zobowiązania wraz ze sposobem ich księgowania, k. 38 – 39,
- przesłuchanie pozwanej, k. 104 i e-protokół,

W związku z nieuregulowaniem zaległości wynikających z przedmiotowej umowy strona powodowa podejmowała liczne działania monitujące i windykacyjne wobec pozwanych.

dowód :

- wykaz podejmowanych działań windykacyjnych w sprawie, k. 37,

Pismem z dnia 3 września 2019r. powodowy Bank wezwał pozwanych do zapłaty wymagalnych należności, które na dzień sporządzenia pisma wynosiły 5.606,83 zł, w tym z tytułu zapadłych, niespalonych rat kapitałowych 2.331,15 zł – w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania pouczając jednocześnie pozwanych o możliwości złożenia w powyższym terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

dowód :

- przedegzekucyjne wezwanie do uregulowania zaległości z dnia 3 września 2019r., k. 40 – 41,

Powodowy bank pismem z dnia 12 listopada 2019 roku, w związku z zagrożeniem terminowej spłaty, wypowiedział umowę stron z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Należności Banku wyliczone na dzień 12 listopada 2019 roku wynosiły 83.119,88 zł, w tym z tytułu kapitału 78.556,94 zł.

dowód :

- wypowiedzenia umowy kredytu z dnia 12 listopada 2019r., k. 42 – 43,
- potwierdzenie doręczenia, k. 46 – 47,

Pismem z dnia 29 stycznia 2019 roku pozwany R. K. odstąpił od ubezpieczenia umowy pożyczki.

dowód :

- oświadczenie pozwanego R. K. o odstąpieniu od ubezpieczenia, k. 76,
- pismo strony powodowej z dnia 31 stycznia 2019r., k. 77,

Kwota należności do spłaty na dzień 10 stycznia 2020 roku wynosiła 83.290,60 zł, w tym : 77.976,59 zł tytułem należności głównej, 5.314,01 zł tytułem odsetek.

dowód :

- wyciąg z ksiąg banku z dnia 10 stycznia 2020r., k. 48 – 49,

W dniu 19 kwietnia 2021 roku pozwany R. K. dokonał częściowej spłaty zadłużenia w kwocie 2.000 zł, nadto w dniu 19 maja 2021 roku wpłacił kolejną kwotę 2.000 zł. Kolejno w miesiącu czerwcu 2021 roku i lipcu 2021 roku pozwany dokonał częściowej spłaty zadłużenia w kwotach każdorazowo po 2.000 zł.

dowód :

- potwierdzenie przelewu kwoty 2.000 zł z dnia 19 kwietnia 2021r., k. 102,
- potwierdzenie przelewu kwoty 2.000 zł z dnia 19 maja 2021r., k. 103,
- potwierdzenie przelewu kwoty 2.000 zł z dnia 18 czerwca 2021r., k. 120,
- potwierdzenie przelewu kwoty 2.000 zł z dnia 20 lipca 2021r., k. 121,

Pozwana M. K. pracuje zarobkowo uzyskując wynagrodzenie w wysokości 1.400 zł netto miesięcznie, pozwany R. K. otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 6.000 zł netto miesięcznie.

Pozwani od sierpnia 2020 roku spłacają zadłużenie w kwotach po 2.000 zł miesięcznie.

dowód :

- przesłuchanie pozwanej, k. 104 i e-protokół,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Pożyczki pieniężne są udzielane przez banki na podstawie przepisów art. 720 – 724 k.c. oraz art. 78 Prawa bankowego. Zgodnie z przepisem art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Do umów pożyczek zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy Prawa bankowego dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu. Umowa pożyczki jest umową konsensualną, a zatem dochodzi do skutku w wyniku porozumienia stron, a wydanie przedmiotu pożyczki stanowi wykonanie zawartej już umowy. Jest to umowa dwustronnie zobowiązująca : pożyczkodawca zobowiązuje się do przeniesienia własności przedmiotu pożyczki „w zamian” za zobowiązanie pożyczkobiorcy do zwrotu, czyli do przeniesienia własności takiego samego przedmiotu na pożyczkodawcę.

Bezspornym w niniejszej sprawie pozostawało, że pozwani zawarli ze stroną powodową umowę pożyczki nr (...). Z powodu nieterminowej spłaty rat przez pozwanych, strona powodowa wypowiedziała umowę i cała kwota stała się wymagalna, nadto naliczone zostały odsetki od niespłaconej części kapitału. Bezspornym w sprawie był też fakt, że pozwani nie zapłacili dotąd całej należności z tytułu umowy pożyczki, czemu w istocie w toku procesu nie przeczyli, a więc są zobowiązani do spłaty wymagalnej kwoty, w wysokości dochodzonej przez stronę powodową w niniejszej sprawie, która to kwota ostatecznie wynosiła 45.290,60 zł wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie.

Pozwani będąc stroną umowy pożyczki z dnia 29 listopada 2016 roku powinni przestrzegać zawartych w tej umowie warunków i niezależnie od sytuacji majątkowej, powinni dążyć do terminowej spłaty zobowiązania. Powstanie zaległości w spłacie rat stanowi przesłankę uzasadniającą wypowiedzenie umowy przez stronę powodową, co też nastąpiło. Zdaniem Sądu, mając na uwadze materiał dowodowy przedstawiony przez strony w toku procesu, żądana przez stronę powodową należność jest kwotą faktycznie nie spłaconą dotychczas przez pozwanych. Wobec powyższego w oparciu o cytowane wyżej przepisy Sąd uznał roszczenie strony powodowej za uzasadnione i zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 45.290,60 zł wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od poszczególnych kwot wskazanych w punkcie I wyroku.

Zważyć należy, że pozwani w toku procesu nie tylko nie kwestionowali wysokości zadłużenia i konieczności dokonywania spłat, ale także w toku procesu dokonywali systematycznie kolejnych spłat przedmiotowego zobowiązania w kwotach po 2.000 zł miesięcznie. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie I wyroku. Zważyć należy, że co prawda pozwani w odpowiedzi na pozew nie kwestionowali powództwa, wnosili jednakże o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty. Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o danie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Oceny takiej sąd dokonuje w świetle okoliczności sprawy, biorąc pod uwagę zarówno interes powoda, jak i pozwanego. Trafnie wskazuje się więc w judykaturze, że rozważając zastosowanie art. 320, sąd musi brać pod uwagę interesy obu stron, a także skutki, jakie orzeczenie spowoduje w ich sferze prawnej i życiowej. Przepis ma charakter wyjątkowy; jego zastosowanie – co wprost wynika z literalnego brzmienia – dopuszczalne jest w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Nie chodzi o sytuacje nadzwyczajne, lecz takie, które w sposób ponadprzeciętny uzasadniają albo nawet nakazują zmodyfikowanie skutków wymagalności dochodzonego roszczenia.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia powyższego. Kwota ostatecznie zasądzonego świadczenia nie jest na tyle wysoka, by niemożliwością było, przy uwzględnieniu wysokości dochodów uzyskiwanych przez pozwanych, jednorazową spłatę zobowiązania. Fakt, iż pozwani nie dysponują środkami finansowymi umożliwiającymi im jednorazową spłatę powyższego, nie stanowi zdaniem Sądu okoliczności wyjątkowej.

Mając zatem na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Wobec cofnięcia powództwa przez stronę powodową z uwagi na spłacę części zobowiązania przez pozwanych w toku procesu, Sąd umorzył postępowanie mając na uwadze treść art. 355 k.p.c. (punkt II wyroku).

Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 98 § 1 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Wobec uwzględnienia żądania strony powodowej Sąd zasądził od pozwanych jako przegrywających proces koszty procesu w kwocie żądanej przez stronę powodową, na którą składają się : 4.165 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa i 3,69 zł tytułem opłaty notarialnej od pełnomocnictwa (punkt III wyroku).

(...)

(...)

2) (...)

(...)

(...)